

Від: Щербата Анастасія Віталіївна
<foi+request-36853-6cd0c33e@dostup.pravda.com.ua>
Надіслано: 23 липня 2018 р. 18:51
Кому: FOI requests at Міністерство освіти і науки України
Тема: Інформаційний запит - 30дп18ВступВНЗінвалідів

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Цей лист містить запити на доступ до публічної інформації.

Цей лист є заявою на отримання інформації, необхідної мені для реалізації моїх прав людини.

У цьому листі я об'єднала вимоги, право на які передбачене законами України «Про інформацію», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», а саме: а) ЗАПИТ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; б) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; в) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про звернення громадян» та інших релевантних законів про реалізацію моїх прав людини.

При об'єднанні кількох звернень в одному листі я керуюся приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, я скористалася своїм конституційним правом, і подаю їх в одному листі.

NB! Офіційно повідомляю, що цей письмовий електронний лист підписаний мною простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, текстових даних в електронній формі, призначених для ідентифікації мене як підписувача листа – а саме власноручного підпису у вигляді мого власного та моєї матері прізвищ та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «А.В. Щербата» та, відповідно: «Н.М. Щербата». Для особливо обдарованих: власне підпису передуює підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Щоб зрозуміти, що це означає, прошу залучити до прочитання цього листа письменних співробітників, які ходили в школу і вчили правила української пунктуації.

P.S. Роз'яснюю, що при підписуванні цього листа я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб мого електронного підпису під цим листом вільно обрані мною серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

Починаючи з 03.08.1997 року, набув чинності закон України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі по тексту – ЄКПЛ – авт.), Першого протоколу та протоколів N 2, 4, 7 та 11 до Конвенції» від 17.07.1997 № 475/97-ВР. Це означає, що з 03.08.1997 року Конвенція набула статусу національного українського закону, і з того часу її приписи, принципи та практика Європейського Суду з прав людини, як джерела права, є обов'язковими до виконання в Україні усіма, в першу чергу – органами публічної влади та їх посадовими особами.

За ЄКПЛ, держава (влада) має ЗАБЕЗПЕЧИТИ (provide) кожному усі конвенційні права та свободи (негативні та позитивні обов'язки держави) та реально ВИКОНАТИ в повному обсязі (fulfil) в натурі усі позитивні обов'язки влади щодо усіх прав та свобод стосовно кожного.

За ЄКПЛ, право на освіту гарантується щонайменше двома її статтями: ст.2 Протоколу 1 в частині права на освіту та ст.8 в частині права на приватне життя стосовно прана на освіту. Також, ст.14 ЄКПЛ забороняє будь-яку дискримінацію за будь-якою ознакою в частині права на освіту та щодо права на приватне життя в частині права на освіту. Крім того, Протокол12 ЄКПЛ заборонив будь-яку дискримінацію за будь-якою ознакою, включно щодо прав, визнаних за ст.53, включно щодо права українців на вищу освіту.

1. В Україні забезпечення права кожного на освіту покладене в першу чергу на міністерство освіти і науки України (далі – МОН) та забезпечується усіма міністерствами та іншими центральними органами влади – в межах наданих повноважень. При цьому кожному має бути надано щонайменше чотири види доступу до

будь-якого конвенційного права – юридичний, фінансовий, інформаційний та фізичний, і лише наявність усієї сукупності доступів означає реальне гарантування права. Відповідно, з 03.08.1997 року кожне профільне міністерство чи інший центральний орган влади має ЗАБЕЗПЕЧИТИ наявність сукупності УСІХ доступів кожного до відповідного конвенційного права – чи прямими (підзаконними та управлінськими) рішеннями та діями в межах власних повноважень, чи організаційними та координаційними діями, нормотворчими ініціативами, залученням інших органів тощо, якщо частина потрібних повноважень покладена на такі інші органи.

За ініціативи та з подання МОН в Україні скасована ЗАГАЛЬНА норма права – норма закону України «Про вищу освіту», яка передбачала спеціальне право осіб з інвалідністю 1 та 2 групи та дітей з інвалідністю на зарахування до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації у разі складення вступних іспитів (вступних випробувань) з позитивним результатом. Тобто, за загальним правом, раніше такі особи нарівні з іншими здавали вступні іспити, і у випадку їх складення з позитивним результатом вважалися такими, що пройшли конкурсний відбір, і зараховувалися на навчання до ВНЗ; у випадку негативного результату будь-якого із вступних іспитів вони вважалися такими, що не пройшли конкурсний відбір, і, відповідно, не зараховувалися до ВНЗ. Законодавець з незрозумілих та алогічних причин обрав назву такого спеціального порядку зарахуванням «поза конкурсом».

Натомість, актуальними загальними нормами права про вищу освіту запроваджений спеціальний порядок конкурсного відбору певних категорій осіб «за квотами», включно квотою 1, який є аналогом колишнього спеціального порядку конкурсного відбору «поза конкурсом». В загальному законі про вищу освіту перелік осіб, які користуються спеціальними умовами конкурсного відбору «за квотами», включно квотою 1, суттєво відрізняється від врегульованого нормативно переліку, раніше присутнього в загальному законі про вищу освіту, осіб, які користуються спеціальними умовами конкурсного відбору під назвою «поза конкурсом». Зокрема, цей новий перелік виключив спеціальне право інвалідів 1 та 2 групи та дітей з інвалідністю, включно з малозабезпечених сімей чи у яких мати є одинокою матір'ю з числа інвалідів. Натомість, цей новий перелік надав спеціальне право конкурсного відбору «за квотою» новим категоріям осіб, іноді виключно за політичними, тобто, дискримінаційними, мотивами.

Однак, в Україні працює комплексне правове поле, а не окремо вирваний закон.

Відповідно до закону України «ПРО ЗАСАДИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ В УКРАЇНІ» від 06.09.2012 №5207-VI, <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17>, усі державні та інші органи публічної влади дотримуються принципу недискримінації у своїй діяльності та з метою недопущення/усунення дискримінації здійснюють позитивні дії – спеціальні заходи, спрямовані на усунення юридичної чи фактичної нерівності у можливостях для особи та/або групи осіб реалізовувати на рівних підставах права і свободи, надані їм законами України.

Відповідно до ст.22 чинного закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ» від 21.03.91 №875-XII, <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/875-12>, який є СПЕЦІАЛЬНИМ законом стосовно ЗАГАЛЬНОГО закону України «Про вищу освіту», «У разі складення вступних іспитів (вступних випробувань) з позитивним результатом до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації зараховуються поза конкурсом діти-інваліди та інваліди першої і другої груп, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю... За інших рівних умов переважне право на зарахування до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладів мають інваліди та діти з малозабезпечених сімей, у яких: ...одинокa матір з числа інвалідів...»

Це означає, що до вказаних осіб з інвалідністю закон застосовував позитивну дискримінацію та встановив розумне пристосування у вигляді спеціальних умов їх, по суті, конкурсного зарахування на навчання до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації, хоча й назвав цей порядок зарахуванням «поза конкурсом».

Це означає, що в Україні існують та мають обов'язково застосовуватися як ЗАГАЛЬНІ, так і СПЕЦІАЛЬНІ норми права про вищу освіту. Невиконання приписів спеціального права щодо людей з інвалідністю вважається дискримінацією в доступі до права за ознакою інвалідності та карається законом у вигляді дисциплінарної, майнової та кримінальної відповідальності. Так, умисні дії, спрямовані на пряме чи непряме обмеження прав громадян за ознаками інвалідності, вчинені службовою особою, тягнуть кримінальну відповідальність за ст.161.2 КК України і караються штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Ті самі дії, вчинені організованою групою осіб або які спричинили тяжкі наслідки, караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.

Відтак, МОН зобов'язане забезпечити юридичний доступ до спеціального позитивного права на вищу освіту в частині вступу до ВНЗ людям з інвалідністю, на яких поширюються законні антидискримінаційні норми, у вигляді врегулювання ПРОЦЕДУРИ застосування спеціального закону – чи власними повноважними рішеннями, чи ініціюванням ухвалення та складення проектів релевантних постанов КМУ.

Я ознайомилась з наявними на сайті МОН нормативами, однак, не знайшла жодних релевантних відомих рішень. Не знайшла таких і серед рішень КМУ.

Крім того, з досвіду моїх звернень до різних ВНЗ України, ніхто з посадових осіб жодного ВНЗ поняття не має або вдає, що не має, про існування законного спеціального права інвалідів, і усі респонденти заперечили існування такого права взагалі.

Наведені факти свідчать про відсутність в Україні як ЮРИДИЧНОГО доступу до вказаного права, зокрема, дітей з інвалідністю, так і про відсутність ІНФОРМАЦІЙНОГО доступу до цього права як самих дітей-інвалідів, так і відповідальних осіб, зобов'язаних забезпечити фактичний доступ людей з інвалідністю до реалізації ними цього свого спеціального права.

Схоже на те, що в Україні вже не перший рік як створена та діє широко розгалужена організована злочинна група, діяльність якої полягає в протиправному позбавленні певних категорій осіб, зокрема, дітей з інвалідністю, їх законного права на вищу освіту в частині спеціального позитивного порядку вступу до ВНЗ. Однак, я припускаю, що висновки мого дослідження можуть бути помилковими через можливу недоступність усіх наявних фактів.

2. Також, законом України від 16.09.15 №692-VIII, <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/692-19>, ратифікована Женевська Конвенція МОП про основні цілі та норми соціальної політики №117 від 22.06.1962

http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993_016, стаття 5.2 якої передбачає: «2. При встановленні прожиткового мінімуму беруться до уваги такі основні сімейні потреби працівників, як продукти харчування та їхня калорійність, забезпечення житлом, одяг, медичне обслуговування та освіта». Це означає, що українська держава (влада) взяла на себе зобов'язання, у формі закону, перед українським народом включити до конституційного прожиткового мінімуму, на підставі якого встановлюються мінімальні рівні заробітних плат, пенсій, соціальних допомог та інших соціальних виплат, витрати на освіту, які забезпечують фактичну реалізацію кожним права на освіту, тобто, забезпечити ФІНАНСОВИЙ доступ кожного до освіти.

Фінансовий доступ до будь-якого права зазвичай є збірним та багатоскладовим поняттям. Наприклад, фінансовий доступ до права на вищу освіту включає наявність у кожного джерел покриття витрат, серед іншого, на транспортні витрати для особистого подання оригіналів документів до ВНЗ, розташованого в іншому населеному пункті, при вступі, та назад; на оплату власне освітніх послуг, включно відсотків за цільові кредити; на проїзд на навчання до ВНЗ, розташованого в іншому населеному пункті, та назад; на оренду житла; на прожиття; на придбання підручників, зошитів, ручок та ін.; на інші релевантні витрати. Це означає, що, за українським правом, щонайменше усі ці витрати мають бути включені до переліку товарів (послуг) національного прожиткового мінімуму як витрати на освіту та профінансовані в складі усіх мінімальних зарплат, пенсій, соціальних допомог, інших соціальних виплат тощо в повному розмірі для наповнення джерел покриття встановлених (дозволених) та супутніх витрат на освіту.

При відсутності, зокрема, фінансового доступу до права на освіту жертви порушення мають право на отримання такого фінансового доступу за рахунок винних юридичних та фізичних осіб та, додатково, на стягнення з таких винних осіб немайнової (моральної) шкоди в розмірах, які стягуються Європейським судом з прав людини в подібних випадках, а це – щонайменше тисячі євро.

Забезпечення фінансового доступу до освіти в Україні є компетенцією уряду, в першу чергу – МОН. Це означає, що МОН зобов'язаний чи встановити власними рішеннями, при наявності такої компетенції, джерела покриття особою витрат на освіту, чи ініціювати перед іншими компетентними органами та посадовими особами, відповідно до їх компетенції, ухвалення релевантних рішень. Це може бути, наприклад, подання КМУ проектів постанов про включення до національного прожиткового мінімуму переліку витрат на освіту та їх реальних розмірів, або ж про інші, можливо, спеціальні джерела покриття кожним таких витрат.

В Україні державний соціальний стандарт під назвою прожитковий мінімум, який гарантує кожному конвенційне та конституційне право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, і який застосовується при визначенні усіх видів мінімальних виплат особі – мінімальних заробітної плати, мінімальної пенсії, усіх соціальних допомог та усіх бюджетних виплат тощо, а саме його поіменний перелік, визначений постановою КМУ від 11 жовтня 2016 року №780. Наскільки мені відомо, до складу прожиткового мінімуму не включені жодні витрати кожного на освіту. Схоже, МОН і не пропонувало включити такі витрати до прожиткового мінімуму. У всякому випадку, на сайті МОН така інформація відсутня. Відсутні і будь-які інші законні намагання МОН та його посадових осіб забезпечити кожному в Україні фінансовий доступ до освіти.

ВИМОГИ ЗАПИТУ НА ПУБЛІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ, ОБ'ЄДНАНІ ІЗ ЗАЯВОЮ ПРО НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ Відповідно до ст.10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про звернення громадян» прошу надати мені інформацію, необхідну мені для реалізації моїх прав людини, публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ

СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. В який спосіб особа з інвалідністю 1 та 2 групи, дитина з інвалідністю може реалізувати в Україні своє спеціальне позитивне право, передбачене ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ»?
2. В який спосіб МОН забезпечило реалізацію в Україні спеціальне позитивне право, передбачене ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ»?
3. Чи існує в Україні ЮРИДИЧНИЙ доступ кожного з числа осіб з інвалідністю 1 та 2 групи, дітей з інвалідністю до спеціального позитивного права на вищу освіту у вигляді нормативного документу, включно авторства МОН, яким врегульована ПРОЦЕДУРА реалізації права, передбаченого ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ»? Так чи ні?
 - 3.1. Якщо так, прошу повідомити назви усіх релевантних нормативних актів, їх авторів, реєстраційні номери та дати їх ухвалення, а також прямі інтернет-лінки, за якими вони оприлюднені.
 - 3.2. Якщо ні, прошу повідомити:
 - 3.2.1. причини відсутності таких актів;
 - 3.2.2. найменування посад, прізвища, імена та по-батькові посадових осіб МОН, відповідальних за розробку та ухвалення таких нормативних актів, та належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії оригіналів) посадових інструкцій таких посадових осіб.
4. Чи ухвалювало МОН нормативні акти для врегулювання ПРОЦЕДУРИ реалізації права, передбаченого ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ»? Так чи ні?
 - 4.1. Якщо так, прошу повідомити назви усіх релевантних нормативних актів МОН, їх реєстраційні номери та дати їх ухвалення, а також прямі інтернет-лінки, за якими вони оприлюднені.
 - 4.1.1. Прошу надати належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) усіх релевантних нормативних актів МОН.
 - 4.2. Якщо ні, прошу повідомити:
 - 4.2.1. причини відсутності таких актів;
 - 4.2.2. найменування посад, прізвища, імена та по-батькові посадових осіб МОН, відповідальних за розробку та ухвалення таких нормативних актів, та належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) посадових інструкцій таких посадових осіб.
5. Чи ухвалювало МОН проекти нормативних актів КМУ для врегулювання ПРОЦЕДУРИ реалізації права, передбаченого ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ»? Так чи ні?
 - 5.1. Якщо так, прошу надати належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) усіх розроблених МОН проектів релевантних нормативних актів КМУ та доказів подання до КМУ вказаних проектів.
 - 5.2. Якщо ні, прошу повідомити:
 - 5.2.1. причини відсутності таких проектів;
 - 5.2.2. найменування посад, прізвища, імена та по-батькові посадових осіб МОН, відповідальних за розробку таких проектів нормативних актів КМУ, та належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) посадових інструкцій таких посадових осіб.
6. В який спосіб МОН забезпечило ІНФОРМАЦІЙНИЙ доступ до спеціального права осіб, право яких передбачене ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ»?
7. В який спосіб МОН забезпечило ІНФОРМАЦІЙНИЙ доступ до спеціального права, передбаченого ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ», ВНЗ України та їх посадових осіб, відповідальних за реалізацію відповідними особами вказаного права?
8. В який спосіб МОН забезпечило ФІНАНСОВИЙ доступ кожного до права на вищу освіту?
9. Чи існує в Україні ФІНАНСОВИЙ доступ кожного до права на вищу освіту у вигляді унормованих джерел покриття оплатних витрат на вищу освіту? Так чи ні?
 - 9.1. Якщо так, прошу повідомити назви усіх релевантних нормативних актів, їх авторів, реєстраційні номери та дати їх ухвалення, а також прямі інтернет-лінки, за якими вони оприлюднені.
 - 9.2. Якщо ні, прошу повідомити:
 - 9.2.1. причини відсутності таких актів;
 - 9.2.2. найменування посад, прізвища, імена та по-батькові посадових осіб МОН, відповідальних за розробку та ухвалення таких нормативних актів, та належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії оригіналів) посадових інструкцій таких посадових осіб.

10. Чи ухвалювало МОН нормативні акти для врегулювання ФІНАНСОВОГО доступу кожного до права на вищу освіту у вигляді джерел покриття оплатних витрат на вищу освіту та розмірів і джерел їх наповнення? Так чи ні?

10.1. Якщо так, прошу повідомити назви усіх релевантних нормативних актів МОН, їх реєстраційні номери та дати їх ухвалення, а також прямі інтернет-лінки, за якими вони оприлюднені.

10.1.1. Прошу надати належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) усіх релевантних нормативних актів МОН.

10.2. Якщо ні, прошу повідомити:

10.2.1. причини відсутності таких актів; 10.2.2. найменування посад, прізвища, імена та по-батькові посадових осіб МОН, відповідальних за розробку та ухвалення таких нормативних актів, та належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) посадових інструкцій таких посадових осіб.

11. Чи ухвалювало МОН проекти нормативних актів КМУ для врегулювання ФІНАНСОВОГО доступу кожного до права на вищу освіту у вигляді джерел покриття оплатних витрат на вищу освіту та розмірів і джерел їх наповнення? Так чи ні?

11.1. Якщо так, прошу надати належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) усіх розроблених МОН проектів релевантних нормативних актів КМУ та доказів подання до КМУ вказаних проектів.

11.2. Якщо ні, прошу повідомити:

11.2.1. причини відсутності таких проектів; 11.2.2. найменування посад, прізвища, імена та по-батькові посадових осіб МОН, відповідальних за розробку таких проектів нормативних актів КМУ, та належно засвідчені цифрові факсимільні копії (фотокопії оригіналів) посадових інструкцій таких посадових осіб.

12. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації МОН цього мого листа.

12.1. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) цього листа з реквізитами його вхідної реєстрації МОН.

Роз'яснюю, що, відповідно до 5.6,7 закону України «Про звернення громадян», «Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення). У зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем мого проживання є житло в м. Вінниці. Законом України «Про звернення громадян» надання заявниками адреси місця проживання не вимагається.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.2.2 закону України «Про доступ до публічної інформації», вказаний закон «...не поширюється... на ВІДНОСИНИ у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом», тобто, на стосунки суб'єктів звернень – заявників та скажників, з одного боку, і юридичних осіб-адресатів звернень та їх посадових осіб, протягом часу процедури звернення та з приводу цієї процедури. Це обмеження не поширюється на будь-які інші, крім ВІДНОСИН, аспекти звернень, в тому числі і на ДОКУМЕНТАЦІЮ звернень. Навпаки, всі ДОКУМЕНТИ звернень, що містять відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків з прийняття та розгляду звернень, передбачених чинним законодавством, за приписами ст.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», є ПУБЛІЧНОЮ інформацією, а тому на усі документи щодо усіх звернень громадян поширюються усі релевантні правила закону України «Про доступ до публічної інформації».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію», «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі ФОРМ і ДЖЕРЕЛ одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом». Відповідь та запитану інформацію прошу надати на електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних для мети переписки за цим листом.

Підпис: А.В. Щербата

Від імені неповнолітньої дитини Щербатої А.В. (ст.154.2 СК України) мати

Підпис: Н.М. Щербата

З повагою,

Щербата Анастасія Віталіївна

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них
